

चिंताखंडन स्तोत्रम्

यया ते धर्मकामौ च यया ते व्यर्थमाजनि ।
किं तथा चिंतया जीव हंताहंताऽफला तव ॥ १ ॥

सुखमीशेच्छया नृणां दुःखं चापि तदिच्छया ।
न स्वेच्छया भवेत्किंचिदहंताहंताऽफला तव ॥ २ ॥

अदतो मदतोऽंधस्य जिह्वां बह्वाशिनो नर ।
संतः खादंति दंतास्ते हंताहंताऽफला तव ॥ ३ ॥

महत्वे ते यदाऽऽकांक्षा महत्वेव भयं तदा ।
जीव किं जीवनार्थेऽतचिंतया चिंतयाऽच्युतम् ॥ ४ ॥

महापद्यागतायां हि महापद्यार्थिनोऽधुना ।
हरिणा स्वैरिणा त्राताः किं न खिन्नकृपालुना ॥ ५ ॥

ममता येषु ते नित्यममतास्तेऽत एव हि ।
अहंता यत्र ते जीव न हंता तस्य किं यमः ॥ ६ ॥

न स्वेषां स्वेच्छयाऽकार्षित्कष्टं वाऽत्यक्रीदिह ।
नरो वाऽप्यथवा नारी सुरो वाऽप्यसुरोऽपि वा ॥ ७ ॥

स्वेष्टानाप्या रोदनेन रुद्रो अरुदद् इति श्रुतिः ।
नर्ते त्वत्क्रियते किंचिदित्याहान्याच्युतं प्रभुम् ॥ ८ ॥

पार्थापार्थसतीमार्तां हरं भस्मासुरार्दितम् ।
विरोचनस्य पितरं कः कष्टात्प्राग्व्यमोचयत् ॥ ९ ॥

शत्रवो यांति मित्रत्वं मितेऽमित्रे सतां हरौ ।
मित्राणेव च शत्रुत्वं शत्रौ शत्रौ सुरद्विषाम् ॥ १० ॥

पितुर्वधे पुत्र ऐव कारणं प्रागभूदिति ।
किं न श्रुतं सर्पवैरी सर्पस्यैवाभयंकरः ॥ ११ ॥

दुःखास्पृष्टो हरिस्त्वेको दुःखस्पृष्टास्ततोऽपरे ।
अतो न भीतो दुःखेभ्यो भवानुभवधीरधीः ॥ १२ ॥

सुखस्यानंतरं दुःखं दुःखस्यानंतरं सुखम् ।
इति यन्नियमस्तस्मान्नियमे नियमं कुरु ॥ १३ ॥

अतो दुरंतया स्वांतचिंतया किं चिदंतया ।
हयाननं दयासिंधुं स्मर स्मरदभीष्टदम् ॥ १४ ॥

आचतुर्दशामाद्वर्षाध्या चिंत हृदि देहिनाम् ।
वादिराजो यतिस्तस्याः खंडनायेदमभ्यधात् ॥ १५ ॥

॥ इति श्रीमद्वादिराजपूज्यचरणविरचितं चिंताखंडन स्तोत्रम्
संपूर्णम् ॥